

dragostea pentru teatru îi adună laolaltă pe toți: Marilena Guth, de pildă, are o „vechime“ de 20 de ani. Dar cu același entuziasm participă și generațiile mai tinere: Petru Iluț și Alexandru Grigorescu — muncitori, Mircea Rusu — student, Gabriela Belu, Daniela Burada, Marcel Brinzei — elevi la liceele tehnice din Săcele.

Important este faptul că, deși au vârste, profesioni și preocupări diferite, artiștii amatori din Săcele alcătuiesc o echipă omogenă, ale cărei caracteristici sînt talentul, perseverența, disciplina. Într-o stagiune, se prezintă cel puțin trei-patru premiere: repetițiile au loc cu regularitate, de trei ori pe săptămînă. În stagiunea 1979—1980, Teatrul din Săcele a jucat la sediu și în turnee spectacolele: *Adolescentul* de Horia Lovinescu, *Conul Leonida față cu reacțiunea* de Caragiale, *Să nu ne jucăm cu dragostea* de Silvia

Andrescu și Theodor Mănescu, *Nepotrivire de caracter* de Ion Băieșu, *O palmă de fericire personală* de Aurel Storin. Ultima premieră a stagiunii a avut loc în iunie, cu piesa *Examenale Luciei* de Dumitru Solomon. Un afiș teatral edictor.

O asemenea activitate artistică nu putea să nu fie încununată de succese. Să amintim măcar de ultimele, obținute la cele două ediții ale marelui Festival Național „Cîntarea României”: premiul I pe județ la prima ediție; premiul I la faza interjudețeană, la ediția a doua, și participarea la faza finală, cu piesa *Excursia* de Theodor Mănescu. Mircea Rusu, care a interpretat în această piesă rolul băiatului, a obținut premiul special al juriului și premiul de interpretare, în finală.

S. V.

„Rampa“, acum 50 de ani iulie 1930

Căldură mare... Gicu Vraca e la Viena și scrie „Rampei“ din ...pivnița primăriei orașului (unde se află o vestită cramă!). Gogu Ciprian, la Berlin, așteaptă febril premiera *Omului cu mîrtoaga*. „Mi-e frică, mă, că dacă oî avea succes, o să mă îmbete ăia!“ declarase la plecarea. Succes a avut... ● Puiu Iancovescu, în lipsă de fonduri pentru un nou teatru, intră „la stăpîn“, adică în compania Ventura. Va apărea în piesa lui Shaw *Ce nu se poate spune* (titlu semnificativ și pentru tribulațiile răsfațatului actor). ● Totuși, Victor Ion Popa, directorul companiei Ventura, trebuie să „se repeadă“ la Paris, să discute cu „patroana“ repertoriul viitoare stagiuni. Obligații de serviciu... ● Ion Minulescu declară nervos că nu va scrie o nouă piesă pînă nu i se joacă *Porumbița fără aripi*. Și, aruncînd în față gazetarului fumul trabucului, adaugă: „...pentru că nu le scriu ca să stea în sertar!“ Așa da, nene Minule! ● La grădina-

cinema „Gloria“, dramaturgul A. de Herz luptă cu... viața. Își joacă piesele *Incurcă-lume*, *Omul de zăpadă*, *Femeta și telefonul*. După teatru, obligatoriu un film. Unde sînt succesele ametoare de la începutul veacului, cînd „dădea în floare“ piesa de salon? ● Nicu Kiritescu nu-și dezmințe faima de rafinat umorist. Cel mai drag autor al lui Tănase răspîndește zvonul că scrie o tragedie în versuri... din istoria asiriană. Oare, tot pentru „Cărăbuș?“ ● La Vălenii de Munte, între 15 iulie și 15 august, se țin cursurile Universității populare. Se fac înscrieri pentru cămin și cantină. Prețuri moderate. Se cunosc umiltoarele intervenții ale savantului Iorga, pentru obținerea fondurilor destinate nobilei opere de culturalizare a maselor. ● Prozatorul I. Peltz scoate revista *Zodiac*. Cit timp va apărea? Același anunță o „viață romanțată“ a lui Creangă. Venerabilul scriitor o are încă în manuscris? ● La Lipsca,

moare marele romanist german Gustav Weigand, autor de studii fundamentale privind limba română. ● Grigore Periețeanu, jurist cu renume, este instalat director general al teatrelor. Incepe o campanie furibundă împotriva celui demis, Victor Eftimiu. Desigur, cei mai inverșunați sînt autorii nejucați de incomodul (dar, zicem noi, merituosul) fost director. ● Se publică condițiile pentru participarea la concursurile cu premii ale Academiei Române. Au ce citi academicienii! ● Membrii Societății Autorilor Dramatici nu s-au intrunit în ședință extraordinară ca să-și aleagă reprezentantul în comitetul de lectură al Teatrului Național. De ce, oare? ● Autorul Nicușor Constantinescu dă asigurări, la Teatrul „Elita“, că *Dai un ban, dar face!* Sigur, cu Ionel Tăranu, Sily Vasiliu, Costică Toneanu, N. Kanner. Anunțul e așezat în pagină de redactorul... Nicușor Constantinescu! ● Să nu plecăm la băi pînă „nu ne asortăm“ cu elegantele cravate ale noului magazin de specialitate „Silco“, str. Doamnei nr 1!

I. N.